

19. May. 1972

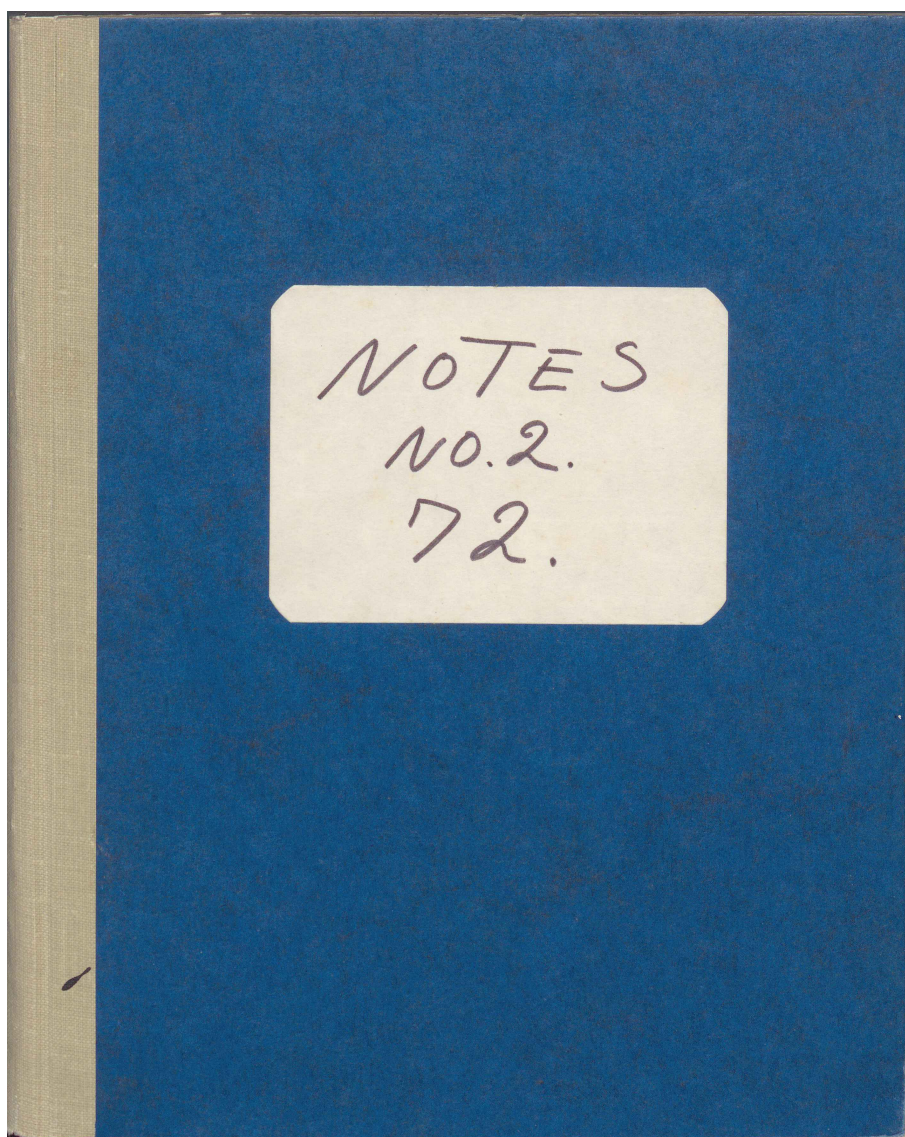
FAKTA

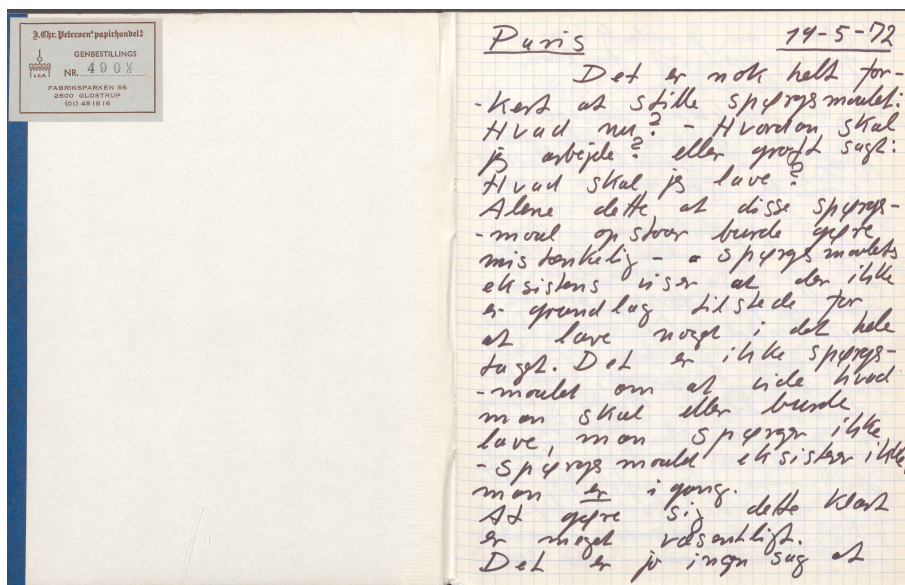
Dato:

19. May. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 2 s. 2-7

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

holde en produktion i -
- gang, men af hvilken
art bliver den?
En produktion baseret dels
paa ren rationelle data paa
mangfoldigt og som alle ideer
- sammen som man i mangel
paa bedre.
Min produktivitet i den
sidste tid har i sig selv
et af disse forsvindende og
meningsløse forsøg paa at
gøre noget - lige meget hvad.
Hver gang jeg har overstaaet
en sådan periode, som kul-
-dagens bliver - kortere og kortere,
er jeg ved at bryde mig
mig. Der er kun kommet
den rene ligegyldighed ud
- af det - de sød kan lige
forsøg med en ontog - mubia-
-ler, monokromer - den sød -
-vordige mørke paa skedel.
For næste dage siden da
jeg stier om at handle om af
min situation var jeg i gang
paa at produktivitetens beskef-
-ghed var (eller kunne
være) et udslag af denne
situation.
Spørgsmålet mau da blive
om man kan (og i sidste
ende, om man skal) ændre
situationen, eller om man
udfrø som den er kan for-
-en mere produktivitet udbringe?
På det ene er det sigt i sig selv
- men ved en ændring i det -
- m. i. eller i det andet end
billedet (m. a. b. v. s. l.) og man
man sig selv kan et skub
en illusion om at situationen
via den rene nye arbejdsform
- har. Produktet kunne måske
- kan hvad der fremadtil

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ikke vil være tilfældet.
Det som me vil. Ska kan s
man forandre sin situation
- problemløst. Kanne for-
-an dres ikke i begge til-
-fælde flytter man med.
Hvad er du kunne proble-
-met?
Det er sin palle kan at
ikke ved hvad p vil. Løber
om p over hovedet vil
møgt. J er stærk til høj-
-lig til det halve til den
sidste formid mig - at p
over hovedet ikke vil møgt.
~~Det~~ Det er den ne frem-
-mel se der er var mig door-
-lig som vittig hed og skaber
problemerne. Det er p held
varras kunde gult i, lke at
ville møgt. Man er det
man i lke sandheden og
en sandhed p ikke vil

er kunde? Helt verden omkring
mig har sou forbrudt
med p vil je til at ville
forandre verden - eller i hør-
-fuld til at ville et eller
-an det, medens p sagn ikke
vil møgt. Det man var
forkeat!
Sel fra de andres og verdens
sags punkt da er det
forkeat - ja utilfredslyt,
man sel fra mit øjet
sags punkt hvordan er det
sou?
Naar p gør og lever mine
smaa julelege med gamle
blade, pap, papir, søts og
kiks, blønde og gnomme,
sou har p spildt den frem-
-melson af at det for pr-
-kret - p er i min oplyst
af det og spildt maalt

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

rigt lig - folkent fulder mig
Slet ikke ind. Det spørgs-
-moud kom nar bagefter
som ved som me. Sæmmer-
-moud. Sau fulder mig
og bet paa første afmin-
-fulder at is har givet
migt folkent.
Det er min døde all ikke
den eneste fulder som de-
-minner, der er ogsaa en
fulder af at is og en is
migt som is har givet
at ind af gængse som
ved den af en fulder ligger
sig - bliver kedelig og ud-
-siges lys - uden overraskelse.
Det hang. Sou en vel isen
som man med en der har
eller rette med hele mit
til vortses omgivelser som is
alt for af te er ubilfreds-
-med. I ikke egentlig fulder

der er en opfyldte omgivelser
begynder (det er der ogsaa) men
fulder is. Sæmmer at is i for-
-brugeriske grad for is er
minne mæltig fulder for at
dove i is og mere i is.
Der for gælder pærelubens om-
-to har, den er ikke nok.
Is har en meget stærk
ferner mælt af at der man
ligger mere et eller andet
sted - man har?
At is ikke man har, blot
i nordenden af dette sted
har is en del af pærelubens
af is og isen is - og det er
af fulder uendelig i den skat
fulder mangel paa i isen
til at gætte hvad is i isen
fulder bunde gættet.
Det er f. eks. held ud siges
- 1882, set fra alle Sæmmer

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at fortsætte, dag ud dag
ind med disse julebøger
med klister, søls og papir.
Det er me og høre - det er
for mig! Tager jeg vistnok kon-
-sektionen af disse bøger
der sig for en stor del
af grund for mig - jeg kan
ikke længe op og hælde il-
-konstruktion om at jeg har
en som man har på jule-
i. Man der er sig selv ikke
om det at gøre end at lade
denne af grund at lade sig
gøre med i den.
Jeg har simpelt hen skende
at jeg ikke har noget for-
-nu til det at lave jeg har
med de mig arbejdet det.
Jeg har begyndt på det
grund. Eller høre, jeg har
begyndt der hvor der er

noget at begynde med - min
egen tilværelse. Jeg har i
ald for stor del af mit liv
bringt "min kunst" som et
stykke hvor jeg har ind
med mig i de gode ordene
min jeg i de enkelte problemer,
jeg har næsten altid brakt
"min kunst" som undskyldning
for at lade problemerne løse
eller lade dem løse sig som
de nu kommer.
Hvor se hvordan har det er meget
logisk: jeg er simpelt hen
gæst i stue med min
kunst fordi den har været
en årsag til mig for en til-
-værelse og jeg har et
-sprængsel for et tilværelse -
grundlag. Kunsten har fundet
som undskyldning for en
dovenskab over for tilværelsen.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Dorfer ~~stør~~ stær den ikke
længere til for mig er mit
eksistentielle problem større
mere paa tvangside end det
8 kunstneriske. Det gør ikke
længere at gøre "selskansen"
til et spørgsmål om at
leve for at lave kunst!
man tænker om at lave
kunst ~~for~~ man lever.
Og ikke mere finde til-
fredsstillende ved at færdigt-
le kunst.
Den er de sidste bestræbelser
kun min kunstneriske vilje-
- som hedder altid ved
- at for kunstner og virksom-
-heden til at manne sig
hinanden som det som
mindst, hvilket har betydet
at jeg altid har haft for-
-vekslet det til ting med
hinanden.
Måske har de sled ikke mo-
-get med hinanden at gøre
eller også er kunstner og
kunstner og færdig til vordres-
-astukning.

Paris. 20-5-72
Alle kunstnere gæster
i dag at arbejde med film.
De fascineres af mit arbejde
og det større publikum de
for de gør i tale (hvad
de i realiteten ikke gør
hvis ikke deres kunstner
enters mod en større drama-
-tisering) de for at de pro-
-blemer de ikke kunne
læse i deres respektive kunst-
-ver2 (maleri, skulptur, litera-
-tur, musik, o.s.v.) dem 1950-
-tallet - hvad den ikke